

Od homo sapiens přes Adámy až k Sumerům

*I v tomto čísle MEDIA pokračujeme v ukázkách z nesmírně zajímavé knihy **Mauro Biglino: PŘÍŠEL BŮH Z VESMÍRU?** (vydalo ji nakladatelství Práh, Patočková 2386/85, 169 00 Praha 6, tel.: 603 350 055, www.prah.cz, vopenka@prah.cz). V minulém čísle jsme psali o důkazech, že „bůh či bohové (Anunnakiové) přišli z vesmíru.“ Skončili jsme v popisu toho, jak Anunnakiové věděli, že na Zemi se blíží obrovská a neodratná katastrofa vyprovokovaná gravitační silou z velké blízkosti Nibiru. Došlo k tomu zhruba před 13 000 lety, kdy posun zemských pólů způsobil celosvětovou katastrofu označovanou jako potopu světa. Autor knihy pokračuje v tom, co následovalo.*

* * *

Anunnakiové o tom věděli a Enlil toho chtěl využít pro svůj cíl na úkor lidstva. Rozhodl se, že dočasně opustí planetu, aniž by varoval člověka, a tím ho odsoudil k vyhynutí, stejně jako zvířata, která s ním sdílela život na planetě. „Bohové“ tedy odletěli ve svých lodích a vrátili se, teprve když bylo zase všechno v pořádku.

Řekli jsme však, že „stvořitel člověka“, tedy Enki, svého tvora miloval a hnán tímto citem se rozhodl, že zachrání alespoň jeho vzorek. Seznámil tedy s tímto obrovským nebezpečím jednoho muže (Utana-pištima, sumerského „Noema“) a dal mu instrukce nezbytné pro to, aby zachránil sám sebe, svou rodinu a některá zvířata užitečná k přežití, v očekávání toho, až se život vrátí opět do normálních kolejí. Božstvo tak poskytlo informace potřebné ke stavbě archy, která by zachovala druhy před nedozírnou katastrofou.

Noe v různých kulturách: *Tento muž je znám v mýtech celého světa pod různými jmény: Noe v Bibli, Utnapištim v babylonské éře Gilgameše, Ziusudra pro Sumeru, Cox Cox u Aztéků, Powaro pro indiány z Delaware, Manu Yaivasata v Hindustánu, Dwytych pro Kelty... Egyptané tuto touhu vyhledit lidstvo přisuzují bohovi Thóthovi. V Knize mrtvých tento bůh říká: „Zničím vše, co jsem stvořil. Země se propadne do hlubin vod potopy, aby se navrátila klidná jako na počátku.“*

Po potopě znovu nastoupila cesta lidské evoluce. „Bohové“ založili nová města, nová velitelská střediska, vytvořili významná zúrodnovací díla, aby byly obyvatelné a využitelné všechny části území. Vystavěli vyvýšená místa zbavená bažin (jméno Egypt znamená „zvednutá země“) a rozdělili planetu na oblasti spadající pod vládu různých dětí pána říše. Byly vybrány zejména tři oblasti pro vývoj, kde archeologie objevila existenci tří velkých

lidských civilizací: dolní Mezopotámie (Sumer), údolí Nilu a údolí Indu.

Byla také vytyčena ještě jedna, čtvrtá oblast, považovaná za „posvátnou“, tedy určená pro Anunnakie, kam Adámové neměli přístup. Pravděpodobně to byla oblast dnešního Sinaje. V egyptských mýtech o počátku se vypráví, že Ptah (jde o semitské jméno, ne egyptské) pocházel z oblasti „za mořem“ (průliv Rudého moře), která se také jmenovala Ta-Neteru: „země strážců“. Tedy země prvotních „bohů“ (známá pod jménem Tilmun, kterou Zecharia Sitchin překládá jako „místo létajících strojů“).

Anunnakiové v nových osídleních vybrali mezi Adámy ty schopné, kterým svěřili úkol vládnout místo nich a začali jim předávat část svých vědeckých, botanických a astronomických znalostí. A Sumerové vyprávějí, že dlouho po potopě bylo na Zemi dosazeno vedení. Jsme v době okolo 3670 př. n. l., což je datum, které odpovídá začátku počítání doby Sumerů a začátku hebrejského kalendáře! Tak se zrodila kasta králů-kněží – velmi schopných osobností, které vybrali Anunnakiové, aby vládli Adámům. Ve skutečnosti se jednalo o skutečné polobohy, tedy jedince, kterým kolovala v žilách část krve Anunnakiů, neboť to byli synové zrození ze spojení Adámů a „bohů“.

Je však třeba podotknout, že se jednalo o vědomosti praktického charakteru, mající vliv na technický a kulturní rozvoj národů, kterým bylo potřeba vládnout. Stavební techniky, pěstovatelské a chovatelské, matematické znalosti, vědecké a astronomické schopnosti a dovednosti, které se v očích lidu, záměrně udržovaného v neznalosti, mohly zdát jako kouzla. Nešlo tedy o nic duchovního, ale prostě jen o vědomosti, které zaručovaly výkon moci.

„Bohové“ po všech těchto událostech a poté, co bylo lidem předáno vedení a vědomosti nezbytné pro to, aby dál už mohli pokračovat sami, po tom, co pomínil účel jejich přítomnosti, opustili Zemi. A od toho okamžiku, jak šel čas a skončil přímý kontakt s bohy, začal člověk vytvářet duchovní obraz božstva a formulovat hypotézy o okamžiku, kdy dojde k novému setkání tvora se svým stvořitelem.

A právě Nibiru, planeta Anunnakiů, se vrací vždy po 3600 letech a její elipsovité oběžná dráha protíná naši sluneční soustavu, což by jí mělo činit se vším všudy planetou naší soustavy. Kromě toho se teď vrací k Zemi, jako již několikrát v minulosti. Nibiru poté, co v roce 1000 n. l. dosáhla bodu nejbližšího

od Slunce, již urazila více než polovinu na své cestě k Zemi...

Na Zemi zůstali alespoň Sumerové

Tento národ se objevil někde kolem roku 3800 př. n. l. a měl již víceméně utvořenou kulturu, doplněnou vědeckými znalostmi, astronomickými, matematickými a jazykovými!

Můžeme s jistotou říci, že znali heliocentrický systém (který „objevil“ Galileo), pohyb a rozměry Země, vzdálenost Měsíce, téměř nekonečnou vzdálenost hvězd. Znali komety a předpovídali zatmění, u kterých znali i jeho příčiny. A byl jim znám i velmi složitý fenomén precese zemské osy, který vyžaduje velmi podrobná pozorování zahrnující několik staletí, aby mohla být vůbec zaznamenána (celý cyklus trvá zhruba 26 000 let!)

Přes tyto pokročilé vědomosti se zdá, jako by se Sumerové zjevili náhle a odnikud. Ale není tomu tak. Například město Jericho, kultura Tell Ghassul nebo turecká osada Catal Hüyük byly centry kultury předcházející civilizace, což samo o sobě nepopírá teorii, že mohly být založené samotnými Anunnakii. Sumerové vymysleli písmo, byli znalci matematiky a astronomie a zdá se také, že byli tvůrci první formy parlamentní vlády, škol, zákonů a pokročilých sociálních norem, z nichž mnohé byly převzaty do legislativy národa Starého zákona, např. pravidla ochrany slabších, vdov a sirotků.

Nutno říci, že pojem „vesmír“ byl základem všeho, co se týkalo božstva. Sumerský výraz pro božstvo, Dingir, odkazoval na „nebeské zjevení“ a znamenal svítící, zářící. Tento výraz tedy poukazuje na pány létajících strojů, které na nebi samozřejmě zářily a třpítily se. Na ideogramu, který je znázorňoval, byla hvězda a jeho výslovnost poukazovala právě na „bytot shora“. Všimněte si také, že se jedná přesně o stejný význam biblického výrazu Elohim, „pán shora“. Výraz, který bývá obvykle – ale chybně! – překládán v jednotném čísle, aby se tím zachoval koncept jedinečnosti Boží.

Hypotézy, které jsme zde nastínil, jsou jistě fascinující, ale zejména jsou podpořeny víc než podivnou shodou v textech, které byly s naprostou jistotou považovány, jako v případě Starého zákona, za pocházející přímo od Boha!

Jisté je, že mnoho zastánců a odpůrců této rekonstrukce počátků lidstva se nachází zejména v církvi. Organizaci, která by ztratila nejvíc, kdyby se prokázalo, že Bible popisuje historii, mající velmi málo společného s náboženskou doktrínou, která na ni byla postavena.

Mauro Biglino